

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Rune Lund for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Når jeg spørger, er det, fordi jeg godt kunne tænke mig, at udenrigsministeren ville give et overordnet billede af, hvordan han synes det går.

Så nævner udenrigsministeren nogle enkelt-elementer, hvor man kan sige, at der er der tale om nogle fremskridt. Det anerkender jeg gerne. Men når man ser det store billede, hvordan ser det så ud? Der synes jeg ikke, det går særlig godt, og det er det, som jeg synes udenrigsministeren skulle forholde sig til.

Udenrigsministeren går altid ned på mikroplan, når man stiller ham det her spørgsmål. Det er derfor, jeg stiller det flere gange. Jeg håber, at udenrigsministeren på et tidspunkt vil give sin mening til kende om, hvordan han synes det går, hvis han skal male med den brede pensel.

Men jeg kunne da godt tænke mig så at spørge til en af de ting, som indgår i Enhedslistens forslag til en freds- og forsoningsplan, og det er vedrørende flygtningesituationen, hvor der jo er 4 millioner flygtninge. 2 millioner af dem er flygtet ud af Irak, 750.000 af dem befinder sig i Jordan, et land med omkring 5 millioner indbyggere. Danmark modtog 13 irakiske flygtninge i 2006. Er det virkelig nok? Synes udenrigsministeren, at det er nok?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Rune Lund synes aldrig, han får svar, og de svar, der gives, vil aldrig nogen sinde være tilfredsstillende for hr. Rune Lund. Hr. Rune Lund vil bare sige, at han ikke har hørt dem. Jeg har sagt hundrede sytten gange, hvor der er fremgang og tilbagegang. Men jeg siger det af hensyn til Folketingstidende og ikke af hensyn til hr. Rune Lund, for han vil ikke høre efter.

Det, der er det afgørende her, hvis jeg skal give det overordnede billede, er, at Iraks regering er muligheden for at få et demokratisk, moderne Irak. Der er kræfter, som jeg også sagde ved forrige debat, hvor hr. Rune Lund heller ikke hørte efter, der prøver at undgå dette. Der er ekstremister på begge sider, som er skyld i den etniske konflikt, den religiøse konflikt, som har ført til fordrivelsen, til internt og eksternt fordrevne. Det er derfor, vi sætter disse 100 mio.

kr. af – plus penge næste år. Det har hr. Rune Lund hørt flere gange.

Der er kræfter, som ikke vil have demokratiet til at virke; det er de totalitære kræfter, som gør alt, hvad de kan, for at undgå dette. Og som jeg sagde i sidste debat, er det dem, der f.eks. sørger for at fordrive så mange læger, de kan, så samfundet bryder sammen. Så hr. Rune Lund har fået besked, men han har også fået besked om, hvem det er, der modarbejder udviklingen. Og vi vil ikke svigte de demokratisk valgte i Irak.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Tak til ministeren. Så går vi i gang med ordfører-rækken, og den første ordfører er fru Gitte Lillelund Bech.

Gitte Lillelund Bech (V):

Så tager vi en Irakdebat endnu en gang. Jeg må da sige til Enhedslistens ros, for man skal jo også rose en gang imellem i Folketingssalen, at vi da er enige i formålet. Fra Venstres side ønsker vi også fred og forsoning i Irak. Det har vi ønsket hele tiden. Det er derfor, vi er i Irak den dag i dag. Vi er der nemlig for at bidrage til at skabe suverænitet og politisk autoritet, og missionen har hele tiden været klar: Irakerne skal overtage, så snart det er muligt. Vi skal ikke være i Irak længere, end irakerne ønsker os der, og vi skal bidrage til genopbygningen af landet til støtte for den irakiske folkevalgte regering.

Målet har været at skabe en irakisk politisk autoritet, der kan udgøre den suverænitet, som er vigtig for Irak at opnå. Der er gennemført demokratiske valg i Irak; der er udarbejdet og vedtaget en grundlov for Irak; der er indsat en demokratisk valgt regering, lokale folkevalgte provinsråd, bystyrelser; der er gennemført her folkevalgte organer indsat embedsmænd; og vi har rent faktisk bidraget til at uddanne og også nu hjælpe med at uddanne politi, sikkerhedsstyrker og embedsmænd. Irakerne bliver hver dag trænet i at tage vare på egne opgaver, og det har den effekt, at det rent faktisk bliver besvaret med reel autoritet.

Rent sikkerhedsmæssigt forventer vi, at den sidste provins overdrages til de irakiske myndigheder her i anden halvdel af 2007, nemlig Basraprovincen, og derfor er det naturligt, at vi så i øvrigt også ændrer den danske indsats.

Alt det ville jo ikke give mening, hvis vi, når irakerne kommer og siger til os, at nu er de klar til at overtage autoriteten selv, så siger: Nej, det vil vi sådan set ikke være med til.